

predsjednik Thomas S. Monson

Budite primjer i svjetlo

Dok slijedimo Spasiteljev primjer imat ćemo priliku biti svjetlo u životima drugih.

Braćo i sestre, kako li je dobro biti s vama još jednom. Kao što znate, od našeg zadnjeg susreta u travnju ožalostio nas je gubitak trojice naših ljubljenih apostola: predsjednika Boyda K. Packera, starješine L. Toma Perryja i starješine Richarda G. Scotta. Oni su se vratili u svoj nebeski dom. Nedostaju nam. Veoma smo zahvalni na njihovim primjerima kristolike ljubavi i na nadahnutim naučavanjima koje su ostavili svima nama.

Svoju iskrenu dobrodošlicu iskazujemo našim najnovijim apostolima, starješini Ronaldu A. Rasbandu, starješini Garyju E. Stevensonu i starješini Daleu G. Renlundu. Ti su muškarci posvećeni djelu Gospodnjem. Dobro su osposobljeni ispuniti važne položaje na koje su pozvani.

Dok sam nedavno čitao i razmišljao o Svetim pismima, dva su mi odlomka posebno ostala u pamćenju. Oba su nam poznata. Prvi je iz propovijedi na gori: »Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašeg Oca nebeskog.«¹ Drugi mi je odlomak pao na pamet dok sam razmišljao o značenju prvog. Nalazi se u poslanici apostola Pavla Timoteju: »Budi uzorom vjernicima u

riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjeri, u čistoći!«²

Vjerujem da drugi odlomak uvelike objašnjava kako možemo postići prvi. Postajemo primjeri vjernicima živeći evanđelje Isusa Krista riječju, vladanjem, ljubavlju, duhom, vjerom i čistoćom. Dok tako činimo, naša će svjetla sjati da ih drugi vide.

Svatko od nas došao je na zemlju dobivši Svjetlo Kristovo. Dok slijedimo Spasiteljev primjer i živimo kako je on živio i podučavao, to će svjetlo gorjeti u nama i obasjavati put ostalima.

Apostol Pavao nabraja šest osobina vjernika, osobina koje će omogućiti da naša svjetla sjaje. Pogledajmo svaku od njih.

Spominjem prve dvije osobine zajedno – biti primjer riječju i vladanjem. Riječi kojima se koristimo mogu uzdignuti i nadahnuti ili mogu naštetiti i poniziti. U današnjem svijetu postoji obilje bogohuljenja s kojim se susrećemo gotovo na svakom uglu. Teško je izbjeći slušati kako se imena Božanstva koriste nemarno i nepromišljeno. Čini se da su grubi komentari postali sastavni dio televizije, filmova, knjiga i glazbe. Dobacujemo se klevetničkim

primjedbama i ljutitom retorikom. Razgovarajmo s drugima s ljubavlju i poštovanjem, uvijek održavajući svoj jezik čistim i izbjegavajući riječi ili komentare koji bi povrijedili ili uvrijedili. Slijedimo Spasiteljev primjer jer je on u svojem službeništvu govorio s trpeljivošću i dobrotom.

Iduća osobina koju je Pavao spomenuo jest ljubav, definirana kao »čista Kristova ljubav.«³ Siguran sam da u sferi našeg utjecaja postoje oni koji su osamljeni, bolesni ili obeshrabreni. Imamo priliku pomoći im i uzdignuti njihov duh. Spasitelj je donio nadu beznadnima i snagu slabima. Izliječio je bolesne; učinio da hromi hodaju, da slijepi vide, da gluhi čuju. Čak je i mrtve vraćao u život. U svojem je službeništvu u svakoj potrebi posezao za ljubavlju. Dok oponašamo njegov primjer, blagoslovit ćemo živote, uključujući i svoj život.

Iduće, trebamo biti uzorom u duhu. Za mene to znači da nastojimo živjeti živote pune dobrote, zahvalnosti, oprosta i dobre volje. Ove će nam vrline pružiti duh koji će dotaknuti živote ljudi oko nas. Imao sam se priliku tijekom godina družiti s bezbroj pojedinaca koji posjeduju takav duh. Kada smo s njima osjetimo poseban osjećaj koji nas tjera da se želimo družiti s njima i slijediti njihov primjer. Isijavaju svjetlo Kristovo i pomažu nam osjetiti njegovu ljubav za nas.

Iznijet ću vam jedno iskustvo od prije mnogo godina kako bih vam prikazao da drugi prepoznaju svjetlo koje dolazi iz čistog i brižnog duha.

U to su se vrijeme vođe Crkve sastajali s dužnosnicima u Jeruzalemu

kako bi se dogovorili oko ugovora o zakupu za zemlju na kojoj će se graditi Jeruzalemski centar Crkve. Kako bi dobila odobrenja koja su joj bila potrebna, Crkva se morala složiti s tim da naši članovi koji će dolaziti u centar neće vršiti propovijedanja. Nakon što je sporazum postignut, jedan od izraelskih dužnosnika, koji je bio dobro upoznat sa Crkvom i njezinim članovima, rekao je kako zna da će Crkva poštovati ovaj sporazum o zabrani propovijedanja. »Ali«, rekao je, referirajući se na učenike koji će tamo dolaziti, »što ćemo učiniti sa svjetlom u njihovim očima?«⁴ Neka to posebno svjetlo uvijek sja u nama da ga drugi mogu prepoznati i cijeniti.

Biti primjer vjere znači da vjerujemo Gospodinu i njegovoj riječi. To znači da posjedujemo i gajimo vjerovanja koja će nas voditi u našim mislima i djelima. Naša vjera u Gospodina Isusa Krista i u našeg Nebeskog Oca utjecat će na sve što činimo. U zbunjenosti našeg doba, sukobima savjesti, previranjima dnevnoga života, sigurna vjera postaje sidro našim životima. Zapamtite kako vjera i sumnja ne mogu postojati u jednom umu u isto vrijeme jer će jedno rastjerati drugo. Ponavljam ono što nam stalno govore – kako je ključno da čitamo, proučavamo Sveta pisma i razmišljamo o njima kako bismo primili i zadržali vjeru koja nam je potrebna. Vrlo bitna je i naša komunikacija s Nebeskim Ocem u molitvi. Ne možemo si priuštiti da zanemarimo ove stvari jer neprijatelj i njegovi suradnici neprestano traže pukotinu u našem oklopu, propust u našoj vjernosti. Gospodin je rekao: »Molite uvijek, i vjerujte pa će sve pridonositi dobru vašemu.«⁵

Konačno, trebamo biti čisti, što znači da smo čisti tijelom, umom i duhom. Znamo da je tijelo hram prema kojem se treba odnositi s poštovanjem. Naši umovi trebaju biti puni nadahnjujućih i oplemenjujućih misli, i trebaju se čuvati onih stvari koje će ih

zatrovati. Kako bi nam Duh Sveti bio stalan suputnik, moramo biti dostojni. Braćo i sestre, čistoća će nam donijeti mir uma i osposobiti nas da primimo Spasiteljeva obećanja. On reče: »Blago onima koji su čista srca jer će Boga gledati!«⁶

Dokazivanjem da smo uzori riječju, vladanjem, ljubavlju, duhom, vjerom i čistoćom, moći ćemo postati svjetla svijetu.

Dopustite mi da kažem svima vama, a posebno vama mladima, da ćemo se, kako se svijet sve više odmiče od načela i smjernica koje nam je dao brižni Nebeski otac, isticati u gomili jer smo drugačiji. Isticat ćemo se jer skromno odijevamo. Bit ćemo drugačiji jer ne bogohulimo i ne rabimo stvari koje su štetne za naša tijela. Bit ćemo drugačiji jer izbjegavamo vulgaran humor i ponižavajuće komentare. Bit ćemo drugačiji jer ćemo odlučiti da ne želimo puniti svoje umove niskim i ponižavajućim izborima te onima koji uklanjaju Duha iz naših domova i života. Zasigurno ćemo se isticati jer ćemo donositi odluke u vezi s moralnošću – odluke koje su u skladu s načelima i mjerilima evanđelja. Te stvari koje nas čine drugačijima od većine svijeta također nam pružaju svjetlo i duh koji će sjati u sve tamnijem svijetu.

Često je teško biti drugačiji i stajati sam u gomili. Prirodno je strahovati od onoga što će drugi misliti ili reći. Utješne su riječi Psalma: »Jahve mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim? Jahve je štit života moga: pred kime da strepim?«⁷ Kada stavimo Krista u središte svojih života, hrabrost naših uvjerenja zamijenit će naše strahove.

Život nije savršen nikome od nas, a ponekada izazov i teškoće s kojima se suočavamo mogu prevladati i uzrokovati da naše svjetlo oslabi. Međutim, uz pomoć Nebeskog Oca, zajedno s potporom drugih, možemo vratiti to svjetlo koje će ponovno osvijetliti naš put i pružiti svjetlo koje drugima možda treba.

Kako bih vam to prikazao, iznijet ću vam dirljive riječi svoje najdraže pjesme koju sam prvi put pročitao prije mnogo godina:

*Sretah stranca u noći
svjetiljka mu sjati preta
stadoh mu pomoći
i svjetlo moje bi mu dosta.*

*Oluja iznenada se pojavi
i zemlju treskom protresne,
kad vjetar tad se odjavi
svjetiljka moja ugasne!*

*Ali, stranac onaj dođe k meni –
svjetiljka njegova dobro sja!
Plamen pruži svoj dragocjeni
i svjetiljku moju obasja!⁸*

Moja braćo i sestre, prilike da obasjavamo okružuju nas svaki dan, u kojim se god okolnostima zateknemo. Dok slijedimo Spasiteljev primjer imat ćemo priliku biti svjetlo u životima drugih, bilo da su to članovi vaše obitelji ili prijatelji, suradnici, samo poznanici ili potpuni stranci.

Svakome od vas kažem da ste sin ili kći našeg Nebeskog Oca. Iz njegove ste nazočnosti došli na ovu zemlju na kratko vrijeme kako biste razmišljali o Spasiteljevoj ljubavi i naučavanjima te da biste hrabro pustili da vaše svjetlo sja da ga svi vide. Kada to vrijeme na zemlji završi, ako ste ispunili svoju ulogu, veličanstveni blagoslov povratka u život s njim bit će vaš.

Kako li su utješne Spasiteljeve riječi: »Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život.«⁹ O njemu svjedočim. On je naš Spasitelj i Otkupitelj, naš Zagovornik kod Oca. On je naš Primjer i naša snaga. On je »svjetlo što u tami svijetli.«¹⁰ Da se svi do kojih dopire moj glas obvežu slijediti ga, postajući tako sjajno svjetlo u svijetu, moja je molitva u njegovo sveto ime, ime Isusa Krista Gospodina. Amen.

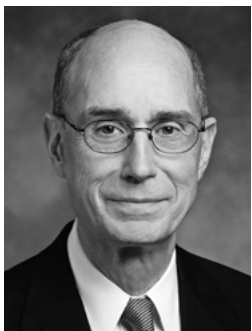
NAPOMENE

1. Matej 5:16
2. 1 Timoteju 4:12
3. Moroni 7:47
4. Vidi James E. Faust, »The Light in Their Eyes«, *Liahona*, studeni 2005., 20.
5. Nauk i savezi 90:24
6. Matej 5:8
7. Psalam 27:1
8. Lon Woodrum, »Lamps«, *The Lighted Pathway*, listopad 1940., 17.
9. Ivan 8:12
10. Nauk i savezi 6:21

Naučavanja za naše doba

O d studenog 2015. do travnja 2016. lekcije Melkisedekovog svećeništva i Potpornog društva četvrte nedjelje pripremljene su temeljem jednog ili više govora s Općeg sabora u listopadu 2015. U travnju 2016. govori se mogu odabrati ili s Općeg sabora u travnju 2016. ili s Općeg sabora u listopadu 2015. Predsjednici okola i okruga trebaju odabrati koji će se govori koristiti u njihovim područjima ili mogu tu dužnost dodijeliti biskupima i predsjednicima ogranaka.

Ti su govori dostupni na mnogim jezicima na stranici conference.lds.org.

predsjednik Henry B. Eyring

prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu

Duh Sveti kao vaš suputnik

Ako živimo dostojno, možemo dobiti blagoslov Duha da bude s nama, ne samo ponekad nego uvijek.

Moja draga braćo i sestre, zahvalan sam što sam s vama na dan šabata na ovom saboru Gospodinove Crkve. Osjetio sam, kao i vi, kako Duh, Duh Sveti, svjedoči o riječima istine koje koje smo čuli kroz govor i pjesmu.

Moja je namjera danas povećati vašu želju i odlučnost da zahtijevate dar obećan svakom od nas nakon što smo kršteni. Tijekom potvrde čuli smo ove riječi: »Primi Duha Svetoga.«¹ Od tog trenutka naši su se životi zauvijek promijenili.

Ako živimo dostojno, možemo dobiti blagoslov Duha da bude s nama, ne samo ponekad, kao pri današnjim iskustvima, nego uvijek. Znaite iz riječi sakramentalne molitve kako se to proročanstvo ispunjava: »O Bože, Vječni Oče, molimo te u ime Sina tvoga Isusa Krista, blagoslovi i posveti kruh ovaj dušama svih onih koji ga budu blagovali; da ga jedu na spomen tijela Sina tvoga i posvjedoče tebi, o Bože, Vječni Oče, da su voljni preuzeti ime Sina tvoga i uvijek ga se spominjati, i obdržavati zapovijedi

njegove koje im on daje.«

A zatim obećanje: »Da Duh njegov uvijek bude s njima« (NiS 20:77; kurziv nadodan).

Uvijek imati Duha uz sebe znači imati vodstvo i usmjeravanje Duha Svetoga u našim svakodnevnim životima. Duh nas, primjerice, može upozoriti da odolimo kušnjama činiti zlo.

Samo zbog toga je lako vidjeti zašto su Gospodinovi sluge pokušali povećati našu želju da štujemo Boga na našim sakramentalnim sastancima. Ako sudjelujemo u sakramentu vjere, Duh Sveti će tada moći zaštititi nas i naše voljene od kušnji koje dolaze povećanim intenzitetom i učestalosti.

Suputništvo Duha Svetoga čini dobro privlačnijim, a kušnje manje privlačnima. To bi samo po sebi trebalo biti dovoljno da se odlučimo na ispunjavanje uvjeta da Duh uvijek bude uz nas.

Kao što nas Duh Sveti jača protiv zla, tako nam i daje moć da raspoznamo istinu od laži. Istina koja najviše vrijedi potvrđuje se samo objavom od Boga. Naš ljudski um i korištenje

tjelesnih osjetila neće biti dovoljni. Živimo u doba kada će čak i najmudrijima biti jako teško razlikovati istinu od lukave obmane.

Gospodin je podučio svog apostola Tomu, koji je želio fizički dokaz Spasiteljevog Uskrsnuća dodirivanjem Spasiteljevih rana da je objava sigurniji dokaz: »Isus mu reče: 'Jer me vidiš, vjeruješ. Blago onima koji će vjerovati, a da nisu vidjeli!'« (Ivan 20:29).

Istine koje označavaju povratak Bogu potvrdio je Duh Sveti. Ne možemo ići u šumarak i vidjeti Oca i Sina kako razgovaraju s mladim Josephom Smithom. Nijedan tjelesni dokaz niti logičan argument ne mogu utvrditi je li Ilija došao kako je bilo obećano da povjeri ključeve svećeništva koje sada drži i primjenjuje živući prorok, Thomas S. Monson.

Potvrda istine dolazi sinu ili kćeri Božjoj koji ostvaruju pravo na primanje Duha Svetog. Budući da nam laži i obmane mogu biti predstavljene u bilo koje doba, potreban nam je stalan utjecaj Duha Istine da nas poštedi trenutaka sumnje.

Član Zbora dvanaestorice apostola, George Q. Cannon neprestano nas je poticao da težimo da Duh bude s nama. Obećao je, a i ja vam obećajem, da nam, ako slijedimo taj put, »nikada neće nedostajati znanja« o istini, »nikada nećemo biti u sumnji ili tami,« i naša će »vjera biti snažna, a radost... puna.«²

Trebamo tu stalnu pomoć suputništva Duha Svetog zbog još jednog razloga. Smrt voljene osobe može nastupiti iznenada. Svjedočanstvo Duha Svetoga o stvarnosti brižnoga Nebeskog Oca i uskrslog Spasitelja

ono je što nam daje nadu i utjehu kada izgubimo voljenu osobu. To svjedočanstvo mora biti svježe kada smrt nastupi.

Dakle, stalno suputništvo Svetoga Duha trebamo iz mnogo razloga. Želimo ga, premda iz iskustva znamo da ga nije lako zadržati. Svatko od nas u svakodnevnom životu misli, kaže i čini stvari koje mogu uvrijediti Duha. Gospodin nas je naučio da će Duh Sveti biti naš stalni suputnik kada su nam srca puna ljubavi i kada krepost resi misli naše neprestance (vidi NiS 121:45).

Za one koji se bore s visokim standardom kojeg treba ispuniti za dar suputništva Duha, nudim ovo ohrabrenje. Bilo je trenutaka kada ste osjetili utjecaj Duha Svetoga. Možda vam se dogodilo danas.

Prema tim se trenucima inspiracije možete odnositi kao prema sjemenu vjere koje je Alma opisao (vidi Alma 32:28). Zasadite svakog od njih. To možete učiniti djelujući prema poticajima koje osjetite. Najvažnije nadahnuće za vas bit će znati što Bog želi da činite. Ako je to plaćanje desetine ili posjet ožalošćenom prijatelju, trebali biste to činiti. Što god to bilo, učinite to. Kada pokazujete spremnost poslušati, Duh će vam poslati još više poticaja o tome što Bog želi da činite za njega.

Kako budete poslušni, poticaji od Duha dolazit će češće, postajući sve bliže i bliže neprestanom suputništvu. Vaša moć da odaberete ono što je ispravno će se povećati.

Znat ćete kada ti poticaji na djelovanje za njega dolaze od Duha, a kada od vaših želja. Kada se poticaji izjednače s onim što Spasitelj i njegovi živući proroci i apostoli govore, možete odabrati pokoravati se s pouzdanjem. Tada će Gospodin poslati svog Duha da vas prati.

Primjerice, ako primite duhovni poticaj da poštujete dan šabata, Bog će poslati svog Duha da vam pomogne, posebice kada se to čini teškim.

Ta je pomoć došla mome ocu prije mnogo godina kada ga je posao

odveo u Australiju. Bio je sam u nedjelju i želio blagovati od sakramenta. Nije mogao naći informacije o sastancima svetaca posljednjih dana. Stoga je počeo hodati. Molio se na svakom raskrižju kako bi znao gdje skrenuti. Nakon sat vremena hodanja i skretanja, zastao je da se ponovno pomoli. Dobio je poticaj da skrene u određenu ulicu. Uskoro je začuo pjevanje koje je dolazilo iz prizemlja stana u obližnjoj zgradi. Pogledao je kroz prozor i ugledao nekoliko ljudi koji su sjedili blizu stola pokrivenog bijelom tkaninom i posudama za posluživanje sakramenata.

E sad, to vama možda ne znači mnogo, ali je njemu bilo predivno. Znao je da je obećanje sakramentalne molitve bilo ispunjeno: »Uvijek ga se spominjati, i obdržavati zapovijedi njegove koje im on daje, da Duh njegov uvijek bude s njima« (NiS 20:77).

To je bio samo jedan primjer kada je molio i činio ono što mu je Duh rekao da Bog želi od njega. On je tijekom godina to i obdržavao, kao što ćemo i mi. Nikada nije govorio o svojoj duhovnosti. Jednostavno je nastavio činiti male stvari za Gospodina prema poticajima.

Kad su ga god neke skupine svetaca posljednjih dana zatražile da im se obrati, on je to učinio. Nije bilo važno ima li 10 ili 50 ljudi, ili koliko je umoran. Iznosio je svoje svjedočanstvo o Ocu, Sinu i Duhu Svetomu i o prorocima kada ga je god Duh na to potaknuo.

Njegovi najviši crkveni pozivi bili su u velikom vijeću okola Bonneville Utah, gdje je plijevio korov na farmi okola i podučavao razred Nedjeljne škole. Tijekom godina, kada ga je trebao, Duh Sveti je bio uz njega kao njegov suputnik.

Stajao sam uz oca u bolničkoj sobi. Moja majka, koja mu je bila žena 41 godinu, ležala je na krevetu. Promatrali smo je satima. Vidjeli smo kako bol počinje nestajati s njezinog lica. Prsti njezinih ruku, stisnuti u šake, opustili su se. Njezine su se ruke opustile pored nje.

Bolovi od raka koji je trajao desetljećima bližili su se kraju. Na njezinom sam licu ugledao izraz mira. Kratko je udahнула par puta, zatim izdahнула i nastavila mirno ležati. Stajali smo tamo i čekali hoće li ponovno udahnuti.

Konačno, otac je potihom rekao: »Djevojčica je otišla kući.«

Nije pustio nijednu suzu. Bilo je to zato što mu je Duh Sveti davno prije dao jasnu sliku o tome tko je ona, odakle je došla, što je postala i kamo se zaputila. Duh mu je mnogo puta posvjedočio o Nebeskom Ocu punom ljubavi, o Spasitelju koji je razbio moć smrti, ali i o stvarnosti hramskog pečačenja što je podijelio sa svojom ženom i obitelji.

Duh ga je davno prije uvjerio da će se ona zbog svoje dobrote i vjere vratiti u nebeski dom gdje će je se sjećati kao divnog djeteta obećanja i gdje će joj časno zaželjeti dobrodošlicu kući.

Mome ocu to je bilo i više od nade. Duh Sveti to je ostvario za njega.

E sad, neki će možda reći da su njegove riječi i slike u njegovom umu o nebeskom domu bile samo slatki osjećaj, zamagljena prosudba muža u trenutku gubitka. No, on je znao vječnu istinu na jedini način na koji se ona može znati.

Bio je znanstvenik koji je tragao za istinom o materijalnom svijetu cijelog svojeg odraslog života. Koristio se alatkama znanosti dovoljno dobro da bi ga njegovi vršnjaci diljem svijeta poštovali. Mnogo toga što je napravio u kemiji proizašlo je iz umnog sagledavanja gibanja molekula, a svoja je viđenja potom potvrđivao izvodeći pokuse u laboratoriju.

No slijedio je drukčiji put da otkrije istine koje su njemu i svima nama najvažnije. Samo kroz Duha Svetog možemo vidjeti ljude i događaje onakvima kakvima ih Bog vidi.

Taj se dar nastavio u bolnici nakon što mu je supruga umrla. Skupili smo majčine stvari da ih odnesemo kući. Tata je zastao kako bi zahvalio svakom liječniku i medicinskoj sestri koje smo sreli na putu do auta. Sjećam se

da sam osjećao, pomalo iziritiran, da bismo trebali otići i bili nasamo sa svojom tugom.

Sada shvaćam da je vidio stvari na način na koji ih samo Duh Sveti može prikazati. Vidio je te ljude kao anđele poslano od Boga da bdiju nad njegovom dragom. Možda su oni sebe vidjeli kao zdravstvene stručnjake, ali im je tata zahvaljivao za njihovo služenje u Spasiteljevo ime.

Utjecaj Duha Svetoga na njega nastavio se kada smo stigli u kuću mojih roditelja. Nekoliko smo minuta razgovarali u dnevnom boravku. Tata se ispričao i otišao u svoju spavaću sobu.

Nakon nekoliko minuta vratio se u dnevni boravak. Ugodno se smješkao. Prišao nam je i tiho rekao: »Brinuo sam se da će Mildred biti sama u svijetu duhova. Mislio sam da će se osjećati izgubljeno u gomili.«

Zatim je vedro rekao: »Upravo sam se pomolio. Znam da je Mildred u redu. Moja ju je majka ondje dočekala.«

Sjećam se da sam se smiješio dok je to govorio, zamišljajući baku, njezine kratke noge koje su se hitro kretale, jureći kroz gomilu kako bi bila sigurna da ondje dočeka i zagrlj svoju snahu kad dođe.

Jedan od razloga zbog kojih je moj otac zatražio i dobio tu utjehu bio je u tome što se od djetinjstva uvijek molio u vjeri. Bio je naviknut dobivati odgovore koji su dopirali do njegovog srca i davali mu utjehu i usmjeravanje. Osim navike moliti se, poznavao je Sveta pisma i riječi živućih proroka. Zato je prepoznao poznate šapate Duha koje ste možda danas osjetili.

Sputništvo Duha nije ga samo utješilo i vodilo. Ono ga je promijenilo kroz Pomirenje Isusa Krista. Kada prihvatimo to obećanje da je Duh uvijek uz nas, Spasitelj nam može dati očišćenje potrebno za vječni život koji je najveći od svih darova Božjih (vidi NiS 14:7).

Sjećate se Spasiteljevih riječi: »Evo, ovo je zapovijed: Obratite se svi krajevi zemlje i dođite k meni, i krstite se u ime moje da se posvetite primanjem Duha Svetoga te uzmožete preda me stati bez ljage u posljednji dan« (3. Nefi 27:20).

Ove zapovijedi dolaze s ovim Gospodinovim obećanjem:

»A, evo, zaista, zaista, kažem ti, stavi uzdanje svoje u onoga Duha koji te navodi da dobro činiš – da, da pravedno činiš, da hodiš ponizno, da prosuđuješ pravično; i to je Duh moj.

Zaista, zaista, kažem ti, podat ću tebi od Duha svojega, i on će ti um prosvijetliti, a to će dušu tvoju ispuniti radošću« (NiS 11:12–13).

Svjedočim vam da Bog Otac živi, da uskrsli Isus Krist vodi njegovu Crkvu, da predsjednik Thomas S. Monson drži sve ključeve svećeništva te da objava kroz Duha Svetoga vodi i podržava Crkvu Isusa Krista svetaca posljednjih dana i njezine ponizne članove.

Nadalje, svjedočim vam da su ovi izuzetni muškarci, koji su nam danas govorili o Gospodinu Isusu Kristu kao članovi Zbora dvanaestorice apostola, pozvani od Boga. Znam da je Duh vodio predsjednika Monsona da ih pozove. I dok ste ih slušali, i dok ste slušali njihova svjedočanstva, Duh Sveti vam je potvrdio ono što vam sada govorim. Oni su pozvani od Boga. Podržavam ih i volim, a znam i da ih Gospodin boli i podržat će ih u njihovoj službi. I činim to u ime Gospodina Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010.), 20.3.10].
2. Vidi George Q. Cannon, u »Minutes of a Conference«, *Millennial Star*, 2. svibnja 1863., 275–276.